

wallitsusse linna peäle sedda ärra wõtma.
Kül olli hirm ja abhastus ja kohluminne
keige risti rahwale. Keik Saksa-ma
kuningad ja würistid tullid ühhel meel
kõlko temma wasto söddima, ja temma
ei saand woimust. Sest Jummal tae-
was on ikka se keigesurem Wallitseja.
Ta annab kül mitto kord neile kurjadele
woimust kui ta neid ommafsed tahhab
nubhelda; agga temma panneb neile ka
jälle õigel aial raia, nenda kui kirjutud
on: süit sadik pead sa tullemä ja ei mitte
emale; ja seie panneb ta sulle raia, kui so-
laened touswad. Job. 38, 11. Kartke siis
Jummalat, ja auustage tedda ommas
süddames kes kuningrigid jaggab ja
wõttab, ja kelle käes se wallitsusse kep-
on! Urge lootke tühja lotusfega se peä-
le et teie ollete risti rahwa suggust, waid
piddage ennast ka ellamisse ja teggude
polest nenda ülles, kui risti inimeste
koh-

kohhus on. Ellage õigusse ja pihbitsus-
se sees, ja nenda tenige Jummalat ja
meie Jõsandat Jeesust Kristust; ja möt-
lege ikka nende sannade peäle mis Je-
sus ütleb: kui teie meelt ei parranda,
siis lähhäte teie keik nenda hukka. Luk.
13, 5.

Se on on nüüd kolmkümmend aastad
teed sest aiast et selle Turki rahwa ja
meie Sure Keisri Praua ja Saksa-ma
Keisri wahhel se wüinne södda on olnud,
ja nende wahhel jälle rahho on tehtud.
Meie armolisse Keisri-Praua polest on
se rahho kül ka truiste ja rikkumatta pe-
tud. Agga nenda kui ühhel joma meh-
hel, kes üks tüf aeg ennast ei sanud täis-
jua, himmo jälle peäle tulleb kui ta wina
ja õlle-watid näab ja sinna jure woib
sada; nenda ärkas ka temma himmo
werre järrel jälle ülles, kui ta kuulda sai